

A militate matris reconcilietur ecclesie. Pallis vero & vela, quæ in sanctuarij sordida fuerint ministris, diaconi cum humilibus ministris * iuxta sacrarium lauent, non erigentes foras a sacrario velamina dominicæ mensæ, ne forte pulvis dominici corporis male decidat, a sindone foris abluto, & erit hæc operanti peccata, idcirco intra sacrarium, ministris præcipimus, hæc sancta cum diligentia custodire. Sane peluis nova comparetur, & propter hoc nihil aliud tangat. Sed nec ipsa peluis velis apponatur laudandis, nisi quæ ad dominici altaris cultum pertinent. Pallæ altaris solæ in ea lauent, & in alia, vela ianuarum. De velis autem ianuarum cura sit ostiarijs ex admonitione maiorum, ne quis negligens aut ignarus, ad velum ianuaræ domus domini manus incondite tergat, sed statim, coercitus, dicat omnino homo, quia velum atrij domus dñi sanctum est. Præcipimus etiam, ne * excōmunicato ecclesie, siue laico, de fragmentis oblationum dñi ponat ad mensam. Unde scis tu, qui passim * sacrarij panes indignis impedis, vnde nosti, nisi quæ a mulieribus mudi sunt hi, quibus impedis. Hinc & David, ab Abimelech sacerdote interrogatus, quum panes sibi ad comedendum posceret, si mundus esset a muliere, quum se mundum ante triduum profiteret, panes propositionis manducauit. Ad dominicam autem * mysteria tales eligant, qui ante ordinationem suam coniuges suas non * nouerint. Quod si post ordinationem, ministro altaris cōgigerit proprium inuadere cubiculæ uxoris, sacrarij non intret limina, nec sacrificij portitor fiat, nec altare contingat, nec ab offerentibus holocausti oblationem suscipiat, nec ad dominici corporis * portationem accedat, nec aquam sacerdotibus porrigat ad manus. Ostia fornicus claudat, minora gerat officia, vrceum siue calicem, ad altare * non suserat. Si forte quispiam presbyter, siue diaconus, sacrarij sindonem, vel velum, subtrahat vendiderit, Iudæ Iscariotis similibus aestimabit. Qui propter cupiditatem fecerit hoc opus, nouerit se supradicti Iudæ suscepturum poenam. Clericus vero solus ad sceminam tabernaculum non accedat, nec properet, sine maioris natu principis iussione. Nec presbyter solus cum sola adiungat, sed duobus adductis testibus, visitet infirmam. Nec solus cum sola scemina fabulas miscet, nec archidiaconus, aut diaconus, sub prextu officij humilitatis frequenter domicilia matronarum, aut forte per clericos, aut domesticos eius, matronæ mandent secreti aliquid. Si cognitum fuerit, & ille deponat, & illa a liminibus arceat ecclesie. Sed, si forte tale intercessio fuerit, Episcopo suggerat. Et si talis est, ad quam debeat ire pio interuentu, ipse pergat. Sinautem, de latere suo dirigat, cum duobus aut tribus, qui hoc sanare debeant. Sane ad visitandam mulierem infirmam, nullus clericus ingrediat, nisi cum duobus aut tribus. Nemo tamen clericorum cum extranea habitet scemina, nisi proxima, aut soror fuerit. Et hoc cum magna sollicitudine fiat. Non ignoramus malitiam Satanæ, vniuersa hæc cum mansuetudine ecclesiastica, complenda sunt ministeria. Negotium enim dei non decet negligenter expleri. Item atque item de fragmentis dominici corporis demandamus, Calicem vero, ad perferendum sanguinem dñi, præparatum cum tota munditia ministrum, minister præparet, ne, non bene lotus calix, diacono peccatum fiat offerenti. Ita cum omni honestate cuncta (quæ supra exposuimus) oportet impleri. Tales ad ministerium eligantur clerici, qui digne possint dominica sacramenta tractare. Melius est enim dñi sacerdoti, paucos habere ministros, qui possint digne opus dei exercere, quam multos inutiles, qui onus graue ordinatori adducant. A principio epistolæ vsque ad hunc locum de sacramentis delegauit bene intuendis, vbi non murum stercorea inter fragmenta dominicæ portionis appareant, neque putrida per negligentiam remaneant clericorum, & conuenientes, qui accipere sibi medicinam desiderant, putrida quam viderint, magis cum ridiculo & fastidio videant accipere, & in peccatum magis decidunt, per negligentiam clericorum. Quapropter, nemo clericorum ultra hæc dissimulet, aut negligere vilatenus audeat, sed libenter, quæ iusta sunt, expleat, & sacramenta diuina nequaquam negligenter cõtrahat. Ideoque tam iuuenes, quam senes, de his, & de omni cõuersatione sua, & cõuersione, & poenitentia valde esse sollicitos oportet, satisque agere, ut hæc edigne agant, & de reliquo ornentur tamen clerici, qui seculares, animas suas ornamentis dignissimis, dogmatibus scilicet veritatis, decore pudicitie, splendore iustitie, candore pietatis, aliisque omnibus, quibus cõposita decet esse rationabilem mentem. Tum præ-

at, no haber, iuxta sacrarium,
De cõs. distiz Trib. gradi. pag. Tara in. als, exercio. als, sanctuarij 1. Reg. 21. b
als, minifleria als, reliquerunt als, portione als, suggerat 17. q. 4. Si forte. Math. 27. 2
als, scire
z. Cor. 2. c
Dist. 23. Tap les ad.